

Prædikenvejledning 1. søndag i fasten 2025, Folkekirkens Nødhjælp.

At Jesus efter sin dåb bliver fristet af Djævelen og modstår de tre fristelser, er først og fremmest et teologisk statement, der slår inkarnationen fast med syvtommersøm i et meget dramatisk format. Guds søn er menneskelig og færdes på jorden og hviler ikke over himlens skyer. Hans handlinger efter dåb og fristelse er derfor bundet til den konkrete situation dér, hvor han går på jorden mellem mennesker. Han møder en spedalsk, en prostitueret, en kriminel osv., og han taler om Gud og handler præcis i den konkrete situation, han tilfældigvis møder. Sådan er evangelierne bygget op: som Guds direkte møde med jorden i alle jordiske former. Inkarnationens virkelighed fordrer, at vi på samme måde bærer Guds løfte om liv, sundhed og glæde ind i den konkrete virkelighed omkring os. Vores ansvar for verden springer lige ud af kristologien, som både er vores pisk og vores håb. Når Gud er i verden og handler, så skal du også handle, og du kan godt.

I oktober måned 2024 rejste jeg med Folkekirkens Nødhjælp til Zimbabwe for at se de projekter, som Nødhjælpen driver sammen med lokale organisationer og for at møde zimbabwerne. Jeg traf en lille pige i en skole, der spurgte om jeg ikke var genert over at tale med hende og hendes skolekammerater. Da jeg spurgte, hvorfor jeg dog skulle være det, svarede hun, at jeg jo ser så anderledes ud. En klog lille afrikaner fik på et øjeblik vendt perspektivet om og illustreret, at vi deler den oplevelse, at den anden er meget anderledes. International diakoni, som den Folkekirkens Nødhjælp driver, hjælper med til at give os et andet perspektiv på verden og styrke oplevelsen af, at vi trods alle forskelligheder alle sammen bare er mennesker, hvor nogle blot har behov for en hjælpende hånd fra andre. En skønne dag bliver de første måske dem, der kan hjælpe.

Der er tre fristelser, der kan afholde os fra at yde diakoni ude i verden. Den ene er ligegyldighed. Det angår ikke os, hvad der sker i Zimbabwe, og det er bedst at lade dem være, for vi kan ikke redde hele verden; de må klare deres udfordringer selv. Den anden fristelse er resignation. Nøden er så stor, og rækken af ulykker synes uendelig. Hele Afrika er bare et stort sort hul, hvor intet nogensinde vil lykkes. Det tredje fristelse er i familie med den anden og

hedder håbløshed. Verden er blevet så kompleks, og det er for vanskeligt for den enkelte af overskue, hvad der er bedst at gøre, og hvad kan man i det hele taget gøre?

Vi må ikke lade os friste. Jeg har set, hvad der kan gøres med små midler, og hvor meget små indsatser kan forandre. Jeg har mødt Pauline, der har forbedret sin levestandard betydeligt ved at få lært at dyrke østershatte i et projekt, støttet af Folkekirkenes Nødhjælp. Og jeg har set, hvordan Christobel i sin landsby planter træer i et af-skovet land og sammen med sine landsmænd har en succesrate i forhold til træernes overlevelse på langt over det normale. Der skal så lidt til, for at meget kan ske. Der findes et teoretisk begreb, der hedder mikro-sociologi, som beskæftiger sig med, hvad der sker i de små relationer, i de mindste interaktioner. Jeg har hørt en fredsforsker påvise, at selv små tilsyneladende harmløse og svage indsatser kan få stor betydning. Vi må ikke forfalde til håbløshed, ligegyldighed og resignation, bare fordi vi synes, at vores handlinger drukner i et hav af problemer. Vi kan godt skrue på de små hjul og få større til at dreje. Det handler bare om at tage fat i den verden, der ligger foran os og følge Jesus' eksempel, da han vendte ryggen til Fristeren og gik ned ad bjerget og begyndte at arbejde.

Salmeforslag

Igen berørt, bevæget af Janne Mark (2025). Salmen har kun 1 vers, men det kan gentages. Salmen beskriver så fint i sin korte tekst, at vi både bliver bevæget af Gud og kan bringes til at bevæge os ud i verden og selv bevæge.

Du spør mig om håbet af Lisbeth Smedegaard Andersen og Mads Granum er næsten et must, skrevet som den er til Folkekirkenes Nødhjælps 100 års jubilæum ("100 år med håb og handling"). Den insisterer smukt og lavmælt på, at der er håb, hvor man ikke kan se eller tro det.

Input til kirkebøn

Gode Gud, tak fordi du har sat din egen søn ind i kampen mod Djævelen.

Nu går Jesus på jorden iblandt os, klædt som en af os. Han planter liv, hvor der er død, og håb, hvor der er mørke.

Gud, vi beder dig om at vise mennesker vej til tørre steder, når orkaner hærger og lede os til kilder, når regnen er borte.

Men mest håber vi på, at du er der sammen med os, i orkanen og tørken.

Vi takker dig, fordi du giver os kræfter til at hjælpe andre.

Tak, fordi du stoler på, at vi kan arbejde med på din skabelse,
så der kan blive godt at leve på jorden i nord og syd, øst og vest.

Trøst dem, der ser det nye år i møde med ængstelse. Giv vores liv næring gennem andre mennesker.

Vær hos den syge og den døende og trøst de fortvivlede.

Vær hos dem, der er hjemløse, og som bor på byens gader.

Vær hos dem, der er ramt af krige, og som har mistet hjem, familie og fremtid.

Vær hos dem, der ikke ved, hvor det næste måltid skal komme fra.

Vær med alle flygtninge i verden og her hos os.

Bevar vores konge og hans hus og vær med alle, der har magt og ansvar i vores samfund. Giv dem klogskab og moralsk styrke, så de agter ethvert menneskes hellighed. Lad os ikke omkomme sammen som tåber, men lær os at leve sammen som brødre og søstre.